

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Kontrapunkt
Kierunek:	Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej, II stopień [4 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2012
Specjalność:	prowadzenie zespołów
Rok/Semestr:	I/2
Liczba godzin:	15,0
Nauczyciel:	Dubaj Mariusz, dr hab.
Forma zajęć:	konwersatorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	2,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 15,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 15,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 15,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 15,0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	zaawansowany
Wstępne wymagania:	Znajomość podstawowych zagadnień polifonii w zakresie analizy form muzycznych.
Metody dydaktyczne:	• autoekspresja twórcza • ćwiczenia przedmiotowe • dyskusja dydaktyczna • ekspozycja • konsultacje • korekta prac • metody nauczania czynności ruchowych • objaśnienie lub wyjaśnienie • pokaz • wykład informacyjny
Zakres tematów:	1. Podstawowe założenia konstrukcyjne inwencji i fugi – charakterystyka tematów, kontrapunktów, łączników i cody, przeprowadzeń – na podstawie analizy wybranych <i>Inwencji dwugłosowych i trzygłosowych (Sinfonii)</i> oraz <i>Fug</i> J. S. Bacha. 2. Samodzielne skomponowanie <i>Kanonu</i> (dwu- lub trzygłosowego) oraz <i>Inwencji /Fugi/ 2-głosowej (3-głosowej)</i> według podanych założeń konstrukcyjnych.
Forma oceniania:	• ćwiczenia praktyczne/laboratoryjne • końcowe zaliczenie pisemne • obecność na zajęciach
Warunki zaliczenia:	Na podstawie obecności na zajęciach oraz realizacji ćwiczeń w zakresie <i>Kanonu</i> oraz <i>Inwencji</i> (lub <i>Fugi</i>) dwugłosowej (lub trzygłosowej).
Literatura:	1. K. Sikorski, <i>Kontrapunkt</i>, t. 1 - 3, Kraków 1953-1957, 2. J. M. Chomiński, <i>Historia harmonii i kontrapunktu</i>, t. 1 - 3, Kraków 1958-1990, 3. J. Chomiński, K. Wilkowska-Chomińska, <i>Formy muzyczne</i>, tom I (<i>Teoria formy. Małe formy instrumentalne</i>), Kraków 1983, s. 413-475, 4. M. Podhajski, <i>Formy muzyczne</i>, Warszawa 1991, s. 97-188.
Dodatkowe informacje:	Student zobowiązany jest do realizacji ćwiczeń według podanych wyznaczników oraz z zachowaniem wysokich walorów artystycznych.
Modułowe efekty kształcenia:	01 Opanował podstawy wielogłosowości w zakresie imitacji ścisłej i swobodnej 02 Odróżnia gatunki kontrapunktu w stylu ścisłym i swobodnym, odmiany kanonu, inwencje i fugi 03 Uzyskał umiejętności analizy i interpretacji utworów polifonicznych 04 Potrafi zrealizować ćwiczenia w zakresie budowania linii melodycznej oraz gatunków kontrapunktu w stylu ścisłym i swobodnym 05 Potrafi zrealizować ćwiczenia w zakresie różnych rodzajów kanonu 06 Potrafi skomponować inwencję i fugę według podanych założeń konstrukcyjnych 07 Wykazuje kreatywne podejście do wykonywanych zadań 08 Rozumie potrzebę doskonalenia swoich umiejętności
Metody weryfikacji efektów kształcenia:	Na podstawie zrealizowanych ćwiczeń.